

IJslands 'nee' geldt niet de spaarder

De uitslag van het IJslands referendum over het Icesave-akkoord heeft tot onterechte kritiek op het gedrag van de IJslandse autoriteiten geleid. Sta mij daarom twee observaties toe.

Allereerst is het belangrijk te constateren dat de Landsbanki-boedel is afgewikkeld in overeenstemming met IJslands en Europees recht. Daar verandert de uitslag van het referendum niets aan.

Uitbetalingen uit de Landsbanki-boedel zullen volgens planning deze zomer beginnen. Deze uitbetalingen zullen Nederland en het Verenigd Koninkrijk ruimschoots middelen verschaffen voor de compensatie van vergoedingen die deze overheden hebben betaald aan spaarders in hun landen. Er zijn sterke aanwijzingen dat de vorderingen van Landsbanki de preferente vorderingen geheel kunnen dekken.

Ten tweede: de IJslandse regering heeft altijd gezegd zich aan de internationale afspraken te houden. Er is echter een grote mate van onzekerheid over wat deze 'internationale verplichtingen' feitelijk inhouden - de interpretatie van de Europese richtlijnen in kwestie wordt ten zeerste betwist. Hier ligt dan ook het probleem. De uitkomst van het referendum betekent dat de IJslandse bevolking niet zonder meer instemt met een regeling die IJsland verplicht de kosten te dekken van een depositogarantiestelsel, zonder een glasheldere en onmiskenbare juridische grondslag.

Mensen vragen zich af: waarom moeten wij als belastingbetalers opdraaien voor problemen die veroorzaakt zijn door onverantwoordelijke bankiers? Belastingen moeten worden aangewend voor openbare diensten, voor het welzijn van gewone burgers, niet voor verliezen van financiële instellingen.

Dit betekent dat ongeacht de uitkomst van welke rechtsgang ook het Verenigd Koninkrijk en Nederland geld zullen ontvangen uit de Landsbanki-boedel. Betalingen die zelfs de compensatie voor alle spaarders zullen dekken.

Het is zeer duidelijk voor de IJslanders dat een rechterlijke uitspraak ongunstig voor IJsland kan zijn en verregaande gevolgen kan hebben. De IJslandse kiezer kon afgelopen zaterdag kiezen uit twee kwaden: een verantwoordelijkheid op zich nemen die niet bij hem ligt of een vonnis te riskeren met zeer zware gevolgen.

Johanna Sigurdardottir, minister-president van IJsland.

Zie voor de volledige brief:

OPINIE.VOLKSKRANT.NL